

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 2 listopada 2004 r.

ustanawiająca Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

(2004/752/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 225a i 245,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 140b i 160,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 225a Traktatu WE i art. 140b Traktatu EWEA upoważniają Radę do tworzenia izb sądowych rozpoznających w pierwszej instancji niektóre kategorie skarg, do określenia zasad organizacji takich izb sądowych i zakresu przyznanej im właściwości.
- (2) Utworzenie szczególnej izby sądowej właściwej do rozpatrywania w pierwszej instancji spraw dotyczących służby publicznej, które obecnie należą do właściwości Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, mogłoby usprawnić działania wspólnotowego systemu sądowego. Działanie to stanowi odpowiedź na wezwanie zawarte w Deklaracji nr 16 odnoszącej się do art. 225a Traktatu WE⁽¹⁾, przyjętej przy podpisywaniu Traktatu z Nicei.
- (3) W związku z tym należy utworzyć przy Sądzie Pierwszej Instancji izbę sądową, która instytucjonalnie i organizacyjnie będzie stanowić integralną część Trybunału Sprawiedliwości, której członkowie będą mieć podobny status do członków Sądu Pierwszej Instancji.
- (4) Należy nadać tej nowej izbie sądowej nazwę, która umożliwi odróżnienie jej składów orzekających od składów orzekających Sądu Pierwszej Instancji.
- (5) Aby zapewnić łatwe zrozumienie systemu sądowego jako całości, należy wprowadzić przepisy dotyczące właściwości, składu, organizacji i procedury izby sądowej w załączniku do Statutu Trybunału Sprawiedliwości.
- (6) Należy dostosować liczbę sędziów izby sądowej do ilości rozpoznawanych spraw. W celu usprawnienia procesu podejmowania przez Radę decyzji dotyczących mianowania sędziów należy przewidzieć ustanowienie przez Radę niezależnego komitetu doradczego, do którego zadań należeć będzie sprawdzenie, czy przedstawione kandydaty spełniają odpowiednie wymogi.
- (7) Izba sądowa powinna orzekać zgodnie z procedurą dostosowaną do szczególnego charakteru spraw, które ma rozpoznawać, badając w każdym stadium postępowania sądowego, czy istnieje możliwość polubownego rozstrzygnięcia sporu.
- (8) Zgodnie z art. 225a akapit trzeci Traktatu WE i art. 140b akapit trzeci Traktatu EWEA, od orzeczeń wydanych przez izby sądowe możliwe będzie odwołanie się do Sądu Pierwszej Instancji ograniczone do kwestii prawnych, na tych samych warunkach, co odwołania od orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji wnoszone do Trybunału Sprawiedliwości. Odpowiednie przepisy Statutu Trybunału Sprawiedliwości są powtórzone w załączniku do niniejszego Statutu odnoszącego się do izb sądowych, w celu uniknięcia stosowania odniesień, które mogłyby utrudnić zrozumienie całości przepisów.
- (9) W niniejszej decyzji należy przewidzieć odpowiednie przepisy przejściowe, tak by izba sądowa mogła pełnić swoje zadania od chwili jej utworzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 10.3.2001, str. 80.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przy Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich ustanawia się izbę sądową właściwą do orzekania w sprawach dotyczących służby publicznej Unii Europejskiej, zwaną dalej „Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej”. Siedziba Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej znajduje się w Sądzie Pierwszej Instancji.

Artykuł 2

W Protokole w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości wprowadza się następujące zmiany:

1) Wprowadza się tytuł o następującym brzmieniu:

„TYTUŁ IV a

IZBY SĄDOWE

Artykuł 62 a

Przepisy odnoszące się do właściwości, składu, organizacji i procedury izb sądowych ustanowionych na mocy art. 225a Traktatu WE i 140b Traktatu EWEA są zawarte w załączniku do niniejszego Statutu.”.

2) Dodaje się załącznik I, którego tekst znajduje się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Pierwszy prezes Sądu do spraw Służby Publicznej zostaje mianowany na trzy lata w taki sam sposób, jak sędziowie tego Sądu, o ile Rada nie podejmie decyzji o zastosowaniu procedury określonej w art. 4 ust. 1 załącznika I do Statutu Trybunału Sprawiedliwości, którego tekst znajduje się w Załączniku do niniejszej decyzji.

2. Niezwłocznie po złożeniu ślubowania przez wszystkich sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej przewodniczący Rady przystępuje do wyboru w drodze losowania trzech sędziów tego Sądu, którzy zakończą pełnienie swoich funkcji, na zasadzie odstępstwa od art. 2 akapit drugi zdanie pierwsze załącznika I do Statutu Trybunału Sprawiedliwości, z upływem pierwszych trzech lat kadencji.

3. Sprawy, o których mowa w art. 1 załącznika I do Statutu Trybunału Sprawiedliwości, w których w dniu wejścia w życie tego artykułu wszczęto postępowanie w Sądzie Pierwszej Instancji, ale w których procedura pisemna przewidziana w art. 52 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji nie została zakończona, przekazywane są Sądowi do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej.

4. Do wejścia w życie regulaminu Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej zastosowanie ma *mutatis mutandis* regulamin Sądu Pierwszej Instancji, z wyjątkiem przepisów dotyczących jednoosobowych składów orzekających.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, z wyjątkiem art. 1 załącznika I do Statutu Trybunału Sprawiedliwości, którego tekst znajduje się w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 1 załącznika I do Statutu Trybunału Sprawiedliwości wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji prezesa Trybunału Sprawiedliwości stwierdzającej, że Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej został utworzony zgodnie z prawem.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 listopada 2004 r.

W imieniu Rady

B. R. BOT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ*Artykuł 1*

Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej, zwany dalej »Sądem do spraw Służby Publicznej«, jest właściwy do rozpoznawania w pierwszej instancji sporów między Wspólnotami a jej pracownikami na mocy art. 236 Traktatu WE i art. 152 Traktatu EWEA, w tym sporów między organami i jednostkami organizacyjnymi a ich personelem, w odniesieniu do których przyznano właściwość Trybunałowi Sprawiedliwości.

Artykuł 2

W skład Sądu do spraw Służby Publicznej wchodzi siedmiu sędziów. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości tego zażąda, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zwiększyć liczbę sędziów.

Sędziowie są mianowani na okres sześciu lat. Ustupujący sędziowie mogą być mianowani ponownie.

Wakaty uzupełnia się przez mianowanie nowego sędziego na okres sześciu lat.

Artykuł 3

1. Sędziowie są mianowani przez Radę, stanowiącą zgodnie z art. 225a akapit czwarty Traktatu WE i art. 140b akapit czwarty Traktatu EWEA, po konsultacji z komitetem przewidzianym w niniejszym artykule. Przy mianowaniu sędziów Rada zapewnia zrównoważony skład Sądu w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich pochodzących z możliwie najszerszego obszaru geograficznego oraz w odniesieniu do reprezentowanych krajowych systemów sądowniczych.

2. Każda osoba posiadająca obywatelstwo Unii i spełniająca warunki przewidziane w art. 225a akapit czwarty Traktatu WE i art. 140b akapit czwarty Traktatu EWEA może przedstawić swoją kandydaturę. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na zalecenie Trybunału Sprawiedliwości, określa warunki i zasady dotyczące przedstawiania i rozpatrywania kandydatur.

3. Tworzy się komitet składający się z siedmiu osobistości wybranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji oraz prawników o uznanej kompetencji. O mianowaniu członków komitetu oraz zasadach jego działania decyduje Rada stanowiąca większością kwalifikowaną na zalecenie prezesa Trybunału Sprawiedliwości.

4. Komitet wydaje opinię, czy kandydat jest odpowiedni do pełnienia funkcji sędziego Sądu do spraw Służby Publicznej. Komitet dołącza do tej opinii listę kandydatów o najbardziej odpowiednim doświadczeniu na najwyższym poziomie. Lista taka powinna zawierać co najmniej dwukrotnie większą liczbę kandydatów od liczby sędziów, którzy mają być mianowani przez Radę.

Artykuł 4

1. Sędziowie wybierają spośród siebie na okres trzech lat prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej. Jego mandat jest odnawialny.

2. Sąd do spraw Służby Publicznej obraduje w izbach składających się z trzech sędziów. W niektórych przypadkach określonych w jego regulaminie Sąd może obradować w pełnym składzie, w składzie pięcioosobowym lub jednoosobowym.

3. Prezes Sądu do spraw Służby Publicznej przewodniczy obradom w pełnym składzie i w składzie pięcioosobowym. Prezesi składów trzyosobowych są wyznaczani na warunkach określonych w ust. 1. Jeżeli prezes Sądu do spraw Służby Publicznej jest przydzielony do izby trzyosobowej, przewodniczy on takiej izbie.

4. Właściwości i kworum pełnego składu, jak również skład izb i przydzielanie im spraw określa regulamin.

Artykuł 5

Artykuły 2–6, 14, 15 i 17 akapity pierwszy, drugi i piąty, a także art. 18 Statutu Trybunału Sprawiedliwości stosują się do Sądu do spraw Służby Publicznej i jego członków.

Ślubowanie, o którym mowa w art. 2 Statutu, składa się przed Trybunałem Sprawiedliwości, a decyzje, o których mowa w art. 3, 4 i 6, są podejmowane przez Trybunał Sprawiedliwości po konsultacji z Sądem do spraw Służby Publicznej.

Artykuł 6

1. Sąd do spraw Służby Publicznej jest wspierany przez służby administracyjne Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji. Prezes Trybunału Sprawiedliwości lub, w stosownym przypadku, prezes Sądu Pierwszej Instancji określa za wspólnym porozumieniem z prezesem Sądu do spraw Służby Publicznej warunki, na jakich urzędnicy i inni pracownicy zatrudnieni przy Trybunale Sprawiedliwości lub Sądzie Pierwszej Instancji świadczą wobec Sądu do spraw Służby Publicznej usługi umożliwiające jego funkcjonowanie. Niektórzy urzędnicy lub inni pracownicy odpowiadają przed sekretarzem Sądu do spraw Służby Publicznej, który podlega prezesowi tego Sądu.

2. Sąd do spraw Służby Publicznej mianuje swojego sekretarza i określa jego status. Artykuł 3 akapit czwarty, art. 10, 11 i 14 Statutu Trybunału Sprawiedliwości stosują się do sekretarza tego Sądu.

Artykuł 7

1. Postępowanie przed Sądem do spraw Służby Publicznej określają przepisy tytułu III Statutu Trybunału Sprawiedliwości, z wyjątkiem jego art. 22 i 23. W miarę potrzeb ustanawia się bardziej szczegółowe i szersze przepisy w regulaminie tego Sądu.

2. Przepisy odnoszące się do systemu językowego Sądu Pierwszej Instancji mają zastosowanie do Sądu do spraw Służby Publicznej.

3. Część pisemna postępowania obejmuje przedstawienie skargi i odpowiedzi na skargę, o ile Sąd do spraw Służby Publicznej nie podejmie decyzji, że niezbędna jest kolejna wymiana pism procesowych. W przypadku gdy przeprowadza się taką kolejną wymianę pism procesowych, Sąd do spraw Służby Publicznej może, za zgodą stron, zadecydować o rozstrzygnięciu sprawy bez przeprowadzenia postępowania ustnego.

4. W każdym stadium postępowania, w tym od chwili złożenia wniosku, Sąd do spraw Służby Publicznej może badać możliwość polubownego rozstrzygnięcia sporu i przyczynić się do osiągnięcia ugody.

5. Sąd do spraw Służby Publicznej rozstrzyga o kosztach postępowania. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych regulaminu, strona przegrywająca zostaje obciążona kosztami, jeżeli sąd tak orzeknie.

Artykuł 8

1. Jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Sądu do spraw Służby Publicznej zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu Pierwszej Instancji, ten przekazuje go natychmiast sekretarzowi Sądu do spraw Służby Publicznej. Podobnie jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu Pierwszej Instancji zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Sądu do spraw Służby Publicznej, ten przekazuje go natychmiast sekretarzowi Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu Pierwszej Instancji.

2. Jeśli Sąd do spraw Służby Publicznej stwierdzi, że nie jest właściwy do rozpoznawania skargi, dla której właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości lub Sąd Pierwszej Instancji, kieruje ją do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu Pierwszej Instancji. Podobnie jeśli Trybunał Sprawiedliwości lub Sąd Pierwszej Instancji stwierdzi, że skarga należy do właściwości Sądu do spraw Służby Publicznej, kieruje ją do Sądu do spraw Służby Cywilnej, który nie może odmówić właściwości.

3. Jeśli w Sądzie do spraw Służby Publicznej i Sądzie Pierwszej Instancji są zawisłe sprawy dotyczące tej samej kwestii wykładni lub dotyczące ważności tego samego aktu, Sąd do spraw Służby Publicznej, po wysłuchaniu stron, może zawiesić postępowanie do czasu wydania wyroku przez Sąd Pierwszej Instancji.

Jeśli w Sądzie do spraw Służby Publicznej i Sądzie Pierwszej Instancji są zawisłe sprawy mające ten sam przedmiot, Sąd do spraw Służby Publicznej odmawia właściwości, tak aby Sąd Pierwszej Instancji mógł orzec w tych sprawach.

Artykuł 9

Odwołanie może zostać wniesione do Sądu Pierwszej Instancji w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o orzeczeniu, od którego wnoszone jest odwołanie, od ostatecznych orzeczeń Sądu do spraw Służby Publicznej i orzeczeń tego Sądu rozstrzygających kwestie merytoryczne jedynie w części lub rozstrzygających kwestię proceduralną dotyczącą zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności.

Odwołanie takie może zostać wniesione przez każdą stronę, której wnioski nie zostały uwzględnione, w całości lub w części. Jednakże interwenienci niebędący ani Państwami Członkowskimi, ani instytucjami Wspólnot mogą wnieść takie odwołanie jedynie wtedy, gdy orzeczenie Sądu do spraw Służby Cywilnej dotyczy ich bezpośrednio.

Artykuł 10

1. Każda osoba, której wniosek interwencyjny został oddalony przez Sąd do spraw Służby Publicznej, może wnieść odwołanie do Sądu Pierwszej Instancji w ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia o orzeczeniu oddalającym wniosek.

2. Strony postępowania mogą wnieść odwołanie do Sądu Pierwszej Instancji od wszelkich orzeczeń Sądu do spraw Służby Publicznej wydanych na mocy art. 242 lub art. 243 lub art. 256 akapit czwarty Traktatu WE lub art. 157 lub art. 158 lub art. 164 akapit trzeci Traktatu EWEA, w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o nich.

3. Prezes Sądu Pierwszej Instancji może rozstrzygać odwołania, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, stosując procedurę doraźną, która, w niezbędnym zakresie, może różnić się od przepisów niniejszego załącznika i która zostanie określona w regulaminie Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 11

1. Odwołanie do Sądu Pierwszej Instancji jest ograniczone do kwestii prawnych. Podstawę odwołania może stanowić brak właściwości Sądu do spraw Służby Publicznej, naruszenie procedury w postępowaniu przed Sądem wpływające niekorzystnie na interesy wnoszącego odwołanie oraz naruszenie prawa wspólnotowego przez Sąd do spraw Służby Publicznej.

2. Odwołanie nie może dotyczyć wyłącznie ustalenia wysokości kosztów postępowania i wskazania strony je ponoszącej.

Artykuł 12

1. Z zastrzeżeniem art. 242 i 243 Traktatu WE i art. 157 i 158 Traktatu EWEA, odwołanie do Sądu Pierwszej Instancji nie ma skutku zawieszającego.

2. W przypadku wniesienia odwołania od orzeczenia Sądu do spraw Służby Publicznej postępowanie przed Sądem Pierwszej Instancji składa się z części pisemnej i ustnej. Zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie Sąd Pierwszej Instancji może, po wysłuchaniu stron, odstąpić od postępowania ustnego.

Artykuł 13

1. Jeśli odwołanie jest zasadne, Sąd Pierwszej Instancji uchyła orzeczenie Sądu do spraw Służby Publicznej i sam wydaje orzeczenie w sprawie. Jeżeli stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia przez Sąd Pierwszej Instancji, kieruje on sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.

2. Gdy sprawa zostanie skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej, jest on związany orzeczeniem Sądu Pierwszej Instancji co do kwestii prawnych.”.
